

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 17. oktober 2018 i sag nr.:

BS 1-1560/2014

A

...

...

mod

Gjensidige Forsikring, dansk filial af Gjensidige Forsikring ASA, Norge
A.C. Meyers Vænge 9
2450 København SV

og

BS 1-2065/2015:

A

...

...

mod

Ankestyrelsen
Tegholmegade 3
2450 København SV

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagsøgeren, A, har den 12. september 2014 anlagt en sag mod Gjensidige Forsikring, dansk filial af Gjensidige Forsikring ASA, Norge (Gjensidige Forsikring), hvori sagsøgeren har påstået sagsøgte dømt til at betale 1.834.040,55 kr. med tillæg af renter af 254.638,05 kr. fra sagens anlæg og renter af 1.579.402,50 kr. fra forhøjelsen af påstanden den 18. juli 2008. Sagsøgeren har subsidiært påstået sagsøgte tilpligtet at betale et efter rettens skøn fastsat mindre beløb med tillæg af renter. Påstandsbeløbet opgøres således:

Godtgørelse for svie og smerte	51.885,00 kr.
Erstatning for tabt arbejdsfortjeneste	161.878,05 kr.
Godtgørelse for varigt mén	40.875,00 kr.
Erstatning for tab af erhvervsevne	<u>1.579.402,50 kr.</u>
I alt	1.834.040,55 kr.

Sagsøgte, Gjensidige Forsikring, har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært betaling af et af retten fastsat mindre beløb.

Sagsøgeren har den 22. december 2015 adciteret Ankestyrelsen med påstand om, at Ankestyrelsen tilpligtes at anerkende, at sagsøgeren, **A**, som følge af arbejdsulykken den 5. (4.) januar 2014 er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne, hvorfor sagen skal hjemvises.

Ankestyrelsen har principalt påstået frifindelse, subsidiært hjemvisning.

Oplysningerne i sagen

Dommen er, jf. retsplejelovens § 218a, stk. 2, skrevet uden gengivelse af sagens dokumenter, men til forståelse af det følgende oplyses, at sagsøgeren den 4. januar 2011 på sit arbejde var udsat for en faldulykke, og at hun derefter blev sygemeldt. Den 28. januar 2011, på hvilket tidspunkt hun ikke var raskmeldt, var hun udsat for et færdselsuheld, hvor en bagfrakommende bil påkørte hende. Bilens forsikringssselskab, Gjensidige Forsikring, har anerkendt erstatningsansvaret for ulykken og har udbetalt svie- og smerte godtgørelse for perioden 28. januar til 28. april 2011 med 16.380 kr. Sagsøgeren var den 10. december 2011 i sit hjem udsat for at blive slået af sin eks-mand. Hun blev slået i ansigtet og hovedet og havde sår i hovedbunden.

Under hovedforhandlingen har **A** afgivet sålydende forklaring:

A har forklaret, at hun inden 5. januar 2011 arbejdede 30 timer om ugen, og hun oppebar fuld løn. Mellem den 5. januar og 28. januar 2011 havde hun smerter i nakken, armene og hovedpine. Efter trafikulykken fik hun smerter. Hun havde forud for trafikulykken planlagt at skulle raskmeldes, men hun nåede det ikke, inden hun blev påkørt. Om det overfald, hun var udsat for i december 2011, har hun forklaret, at hun fik nogle slag. Hendes eks-mand havde en kniv. Hun fik ikke øgede smerter efter overfaldet. Han slog ikke hendes hoved ned i gulvet. Om virksomhedspraktikpladserne forklarede hun, at virksomhedspraktikken i Bolbro gik meget bedre end i Otterup. Hun genopfyldte på hylder små ting i Bolbro, tandpasta o.s.v. I Otterup skulle hun fylde vin op. Da hun arbejdede som kirketjener, blev dette arbejde standset, da hun blev venner med kirketjeneren. I guldsmedeforretningen solgte hun nogle ting, og hun pudsede andre. Særligt nakken er hendes problem. Hun har også lidt koncentrationsproblemer. Hun arbejder 12½ time om ugen, men yder kun 6 timers effektivt arbejde. De værste af de 3 ulykker, hun har været ude for, var de 2 ulykker i januar 2011. Hun kan ikke svare på, hvorfor der ikke er mange kommunale sagsakter fra perioden 2012 til 2014. Hun kom til Danmark i 2002. Først var hun på sprogskole, og så begyndte hun at arbejde på et lager i Næsby. Derefter arbejdede hun i en skind/læderforretning. Hun tog et kursus i regnskabsrevision, da hun var ledig. Det har hun dog aldrig brugt til noget. Hun havde arbejdet i ca. 1 år som hjemmehjælper, da hun blev skadet. Da hun flygtede fra

sit hjemland, tog hun til Schweiz, hvor hun arbejdede på hotel som hotelassistent. Som 24-årig tog hun til Bosnien og giftede sig, og derefter tog hun til Danmark. Den 5. januar 2011 gled hun ned ad trappen. Hun havde da almindelige arbejdssko på, og hun gled eller faldt måske 20 trin ned. Hun kurede på numsen og på ryggen. Hun blev sygemeldt. Den 20. januar søgte hun syge-dagpenge, og hun blev indkaldt til samtale den 26. januar 2011. Hun havde da planlagt at raskmelde sig den 31. januar 2011 pr. telefon, og hun ville prøve med sin arbejdsgiver, hvordan og hvor meget hun kunne arbejde, og dermed hvor stor hendes arbejdsevne var. Hun var til 2 x 3 måneders genoptræning og gik samtidig hos fysioterapeut. Hun havde kontakt til kommunen fra 2012 til 2014, men hun blev ikke indkaldt til nogen samtale. Da hun fik en abort, oplyste hun i øvrigt, at hun var sund og rask. Hun fik dog smertestillende medicin, nemlig Ibuprofen og Panodilpiller mod depression og endvidere fik hun sovepiller. I 2016 flyttede hun til Åbenrå.

Parternes synspunkter

A har overfor Gjensidige Forsikring gjort gældende, at der er årsagssammenhæng mellem hendes gener og ulykken den 28. januar 2011, subsidiært delvis årsagssammenhæng, jf. de i sagen fremlagte lægelige bilag, herunder særligt Retslægerådets udtalelse samt speciallægeerklæringer fra neurolog Unni Jeppesen og neurolog Niels Peter Utzon.

Under henvisning til de anførte lægelige akter gøres det endvidere gældende, at ulykken den 28. januar 2011 har medført varige gener, hvorfor A er berettiget til godtgørelse for varigt mén på 5% som følge af ulykken den 28. januar 2011, jf. erstatningsansvarslovens § 4.

Herved er der foretaget relevant fradrag for konkurrerende gener.

Til støtte herfor henvises der til, at både Ankestyrelsen som A's ulykkesforsikringsselskab har vurderet, at A's samlede méngrad udgør 10%, dog således at Ankestyrelsen har fordelt de 10% ligeligt med 5% til ulykken den 5. januar 2011 og 5% til ulykken den 28. januar 2011.

"Vi har inddraget ovenstående i vores behandling af din sag. Vi har efter vejledning fra Ankestyrelsens lægekonsulent vurderet dit samlede varige mén til 10 procent, og er således enige med din advokat heri.

Vi vurderer, at du har ret til godtgørelse for varigt mén på skønsmæssigt 5 procent som følge af arbejdsskaden. Vi har således fundet grundlag for at foretage fradrag for skønsmæssigt halvdelen af dit samlede varige mén, som følge af gener efter din private trafikulykke."

Endvidere gøres det gældende, at **A₃** skader ved ulykken den 28. januar 2011 medførte et efterfølgende sygemeldings- og behandlingsforløb, jf. de ovenfor beskrevne kommunale og lægelige akter.

Det bemærkes i denne forbindelse særligt, at **A** var klar til raskmelding ved udgangen af januar måned 2011, hvilket dog ikke lod sig gøre som følge af trafikulykken den 28. januar 2011 og de deraf følgende skader.

Ved en gennemgang af de i sagen foreliggende lægelige akter ses der også at blive henvist til trafikulykken den 28. januar 2011 og følgerne heraf som årsag til den fortsatte sygemelding.

Den fortsatte sygemelding efter den 28. januar 2011 må derfor med overvejende sandsynlighed kunne henføres til følgerne efter ulykken den 28. januar 2011.

Det ses også at være opfattelsen hos Ankestyrelsen, der i afgørelse af 17. maj 2016 henviser til trafikulykken den 28. januar 2011 som årsag til den fortsatte sygemelding:

"Vi har lagt vægt på, at du blev sygemeldt i forlængelse af arbejdsskaden den 5. januar 2011, men oplevede bedring i en sådan grad, at du var raskmeldt til 31. januar 2011.

Vi har også lagt vægt på, at din fortsatte sygemelding efter den planlagte raskmelding, ifølge de lægelige akter, tilskrives den private trafikulykke 28. januar 2011."

Det gøres derfor gældende, at **A** er berettiget til godtgørelse for svie og smerte som opgjort, subsidiært et mindre beløb, jf. erstatningsansvarslovens § 3 samt støttebilagene i sagen.

Endvidere gøres det gældende, at generne efter arbejdsskaden den 5. januar 2011 ikke længere var arbejdshindrende på skadestidspunktet den 28. januar 2011, og at **A** derfor med overvejende sandsynlighed ville have kunnet genoptage sit arbejde ved udgangen af januar 2011, såfremt ulykken den 28. januar 2011 ikke var indtruffet.

Grundet ulykken den 28. januar 2011 måtte **A** dog som nævnt opgive sin planlagte raskmelding og tilbagevenden til arbejdsmarkedet, hvilket har medført et økonomisk tab for **A**.

Det gøres derfor gældende, at **A** derfor er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste som opgjort, subsidiært et mindre beløb, jf. erstatningsansvarslovens § 2 samt støttebilagene i sagen.

Endvidere gøres det gældende, at **A** som følge af ulykken den 28. januar 2011 ikke længere er i stand til at arbejde i samme omfang som forud for ulykkerne i 2011, hvorfor hun som følge af ulykken den 28. januar 2011 har pådraget sig et erhvervsevnetab, jf. erstatningsansvarslovens § 5.

Der henvises i denne forbindelse til, at **A** forud for ulykkerne i januar 2011 arbejdede i en 30-timers stilling hos Nordfyns Kommune. Fra den 15. november 2010 og frem i en fast månedslønnet stilling.

Efter ulykken er **A** blevet bevilliget fleksjob 6 timer ugentligt.

Det må herefter kunne lægges til grund, at **A** er gået fra at kunne arbejde 30 timer ugentligt før ulykkerne i januar 2011 til nu kun ca. 6 timer ugentligt.

Dette svarer til et samlet erhvervsevnetab i størrelsesordenen 80%.

Med henblik på også at inddrage evt. konkurrerende gener, herunder følgerne efter arbejdsskaden den 5. januar 2011 (adcitationssagen), gøres det gældende, at **A's** erhvervsevnetab som følge af trafikulykken den 28. januar 2011 udgør 65%, subsidiært en mindre procentgrad (dog minimum 15%).

Herved er det foretaget relevant fradrag for evt. konkurrerende gener.

For så vidt angår opgørelsen af årslønnen i henhold til erstatningsansvarslovens § 7 gøres det gældende, at **A's** årsløn passende kan fastsættes til kr. 218.244,84 (2011-niveau), subsidiært en anden årsløn.

Opreguleret til 2018-niveau udgør årslønnen herefter kr. 250.500,00 (afrundet til nærmeste 500-delelige), jf. erstatningsansvarslovens § 15.

Det gøres herefter gældende, at **A** herefter er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne som opgjort, subsidiært et andet beløb, jf. erstatningsansvarslovens §§ 5-9 samt støttebilagene.

Afslutningsvis gøres det gældende, at Arbejdsskadestyrelsen har foretaget en forkeret vurdering af sagen, hvorfor der foreligger det fornødne grundlag til at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens udtalelser i sagen vedrørende trafikulykken den 28. januar 2011, jf. bl.a. de modsatrettede vurderinger i arbejdsskadesagen og nærværende sag samt de i sagen foreliggende lægelige akter, herunder Retslægerådets udtalelse mv.

Gjensidige Forsikring har gjort gældende, at sagsøgeren ikke er berettiget til det fremsatte krav på erstatning og godtgørelse i anledning af uheldet den 28. januar 2011.

Sagsøgeren bærer bevisbyrden for, at der med mere end overvejende sandsynlighed er årsagssammenhæng mellem uheldet den 28. januar 2011 og de gener og lidelser, hun påberåber sig er en følge heraf.

Ligeledes har sagsøgeren bevisbyrden for, at disse gener og lidelser med mere end overvejende sandsynlighed er årsag til de påberåbte funktionstab samt at disse funktionstab konkret og med mere end overvejende sandsynlighed er årsag til den erstatning og godtgørelse, sagsøgeren påberåber sig.

Sagsøgte gør helt overordnet gældende, at de lægelige vurderinger er meget usikre, og sammenholdt hermed tilsiger de faktiske omstændigheder, at uheldet den 28. januar 2011 alene har haft en meget begrænset betydning for sagsøgerens situation, hvorfor sagsøgeren ikke har løftet sin bevisbyrde.

Denne sag kompliceres særligt af, at sagsøgeren var udsat for 2 uheld inden for 3 uger, nemlig arbejdsskaden den 5. januar 2011 (ad citations sagen mod Ankestyrelsen), hvor sagsøgeren faldt ned ad en trappe, og det efterfølgende trafikuheld den 28. januar 2011 (nærværende sag), hvor sagsøgeren i sin bil blev påkørt bagfra.

De helbredsmæssige følger af det første uheld var stadig til stede på tidspunktet for det næste uheld, og følger af begge uheld overlapper i et vist omfang hinanden.

Sagsøgte har som lovpligtigt ansvarsforsikringsselskab for bilisten, der påkørte sagsøgeren, anerkendt erstatningspligten, og udbetalte efterfølgende godtgørelse for svie og smerte til sagsøgeren svarende til ca. 3 måneder, i alt kr. 16.380.

Begrundelsen var, at der var tale om et beskedent traume, hvor sagsøgeren midt under et højresving blev påkørt bagfra med en hastighed på højst 20 km/t, uden materiel skade på nogen af bilerne, samt at generne efter en sådan påkørsel alene er egnet til at medføre begrænsede forbigående gener i nakken og hovedet.

Endvidere var begrundelsen, at sagsøgeren i forvejen var sygemeldt og havde gener som følge af arbejdsskaden den 5. januar 2011.

Sagsøgeren mener sig berettiget til yderligere godtgørelse for svie og smerte op til maksimum samt til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste i en flerårig periode efter uheldet, hvilket sagsøgte bestrider, der er grundlag for.

Sagsøgeren mener sig endvidere berettiget til godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne som følge af uheldet 28. januar 2011.

Herom har Arbejdsskadestyrelsen i hele 3 vejledende udtalelser i sagen vur-

deret det varige mén som følge af uheldet til mindre end 5% og erhvervsevnetabet til mindre end 15%.

I den seneste udtalelse var Retslægerådets udtalelse i sagen inddraget.

Det følger af fast retspraksis, at der skal foreligge et sikkert grundlag, før domstolene kan tilsidesætte en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Det følger blandt andet af UfR.2013.360H.

Det gøres gældende, at sagsøgeren ikke har tilvejebragt et sikkert grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurderinger.

For så vidt angår Retslægerådets vurdering, har rådet i sin udtalelse (spørgsmål 1 - 4) forholdt sig til de gener, der senest blev beskrevet i speciallægeerklæring af 15. august 2012.

Ifølge Retslægerådet er det kun følgende gener, der med tilstrækkelig sandsynlighed kan tilskrives et eller begge ulykkestilfælde (5. januar 2011 eller 28. januar 2011):

- nakkesmerter
- nedsat bevægelighed i nakken,
- hovedpine og
- udstrålende smerter til højre arm og hånd,

Retslægerådet kunne navnlig ikke afgøre, hvorledes generne efter arbejdsskaden 5. januar 2011 ville have udviklet sig, hvis uheldet 28. januar 2011 ikke var indtruffet.

De gener, der ifølge Retslægerådet IKKE med tilstrækkelig sandsynlighed kan tilskrives enten det ene eller andet ulykkestilfælde er:

- rygsmerterne,
- de kognitive gener, herunder
- koncentrations- og hukommelsesproblemer samt
- smerter og nedsat bevægelighed i højre skulder.

I det følgende fremføres uddybende anbringender for sagsøgtens påstande. Først vedrørende varigt mén, derefter erhvervsevnetab, svie og smerte samt tabt arbejdsfortjeneste.

Varigt mén:

Det gøres gældende, at sagens oplysninger samt Retslægerådets udtalelse understøtter Arbejdsskadestyrelsens vurdering, om at generne i form af hovedpine, nakkesmerter og snurrende fornemmelse ud i hånd og fingre allerede opstod ved arbejdsskaden den 5. januar 2011, og alene blev forværret i

forbindelse med uheldet den 28. januar 2011 i et omfang, der ikke kan begrundes et varigt mén på 5%.

I egen læges notat af 14. januar 2011 (før trafikuheldet) - er blandt andet anført skuldersmerter, hovedpine, snurrende fornemmelse i hånd samt myoser i skuldermuskulatur. Sagsøgeren blev samme dag henvist til fysioterapeut.

Fysioterapiepikrisen fra 1. februar 2011 vedrører ifølge notatet en behandling den 14. januar 2011, som netop er samme dato for egen læges henvisning. Om henvisningsårsagen står anført:

"Henvisningsårsag: Nakkesmerter Hovedpine Perifer smerter hø arm Smerter langs columna"

Det gøres gældende, at dette udgør sagsøgerens egen læges henvisning til fysioterapeut den 14. januar 2011, og notatet og omtalen af nakkesmerter ligger således forud for uheldet den 28. januar 2011.

Sagsøgeren har i øvrigt flere gange til lægelige undersøgelser anført, at hun ved arbejdsskaden 5. januar 2011 fik nakkesmerter, hovedpine og smerter i arm.

I anmeldelsen i arbejdsskadesagen modtaget i Arbejdsskadestyrelsen den 3. februar 2011 har sagsøgerens beskrevet arbejdsskadesagen den 5. januar 2011 således:

"Jeg fik smerter med det samme: Nakkesmerter, ledsmerter, og min højre arm kunne jeg ikke bevæge; svie og prikken i arm og nakke, efter ½ time hvor ulykken skete fik jeg hovedpine og blev lidt svimmel og fik det dårlig. Siden ulykken skete er jeg meget glemsom og er træt hele tiden."

I et af sagsøgeren udfyldt spørgeskema af 2. marts 2011 i arbejdsskadesagen har sagsøgeren suppleret sin beskrivelse af arbejdsskaden 5. januar 2011. I spørgsmål 1 vedr. hændelsen anførte sagsøgeren følgende:

"Jeg gled ned ad trapper i et plejehjem, hvor jeg også arbejdede. Ramte gulvet og slå mig i skuldrene, nakken, højre arm og ryggen."

Sagsøgerens brev af 2. maj 2011 til Arbejdsskadestyrelsen i arbejdsskadesagen indeholder en yderligere og meget detaljeret beskrivelse af arbejdsskaden 5. januar 2011. Igen anførte sagsøgeren, at hun tillige fik smerter i nakken, hovedpine og gener i arm ved faldet.

Det gøres gældende, at sagsøger ifølge egne oplysninger afgivet mindre end 1 måned efter arbejdsskaden 5. januar 2011 havde haft vedvarende og væsentlig gener siden skaden.

Det gøres videre gældende, at sagsøgerens gener fra nakken rent faktisk blev bedret frem mod slutningen af 2011, og blev forværret igen ved en efterfølgende privat hændelse i december 2011.

Sagsøger var efter egne oplysninger udsat for et overfald fra sin ægtefælle i eget hjem med slag i hovedet. I ressourceprofilens side 5 fremgår af notat af 09.01.12 følgende:

"Pgl oplyser at hun før den 17/12-11, var begyndt at få det bedre med skulder og nakken, men at hun efter voldsepisoden har fået det værre i nakken og skulderen efter at hendes mand slog hendes hoved ned i gulvet. Pgl oplyser at hun er bange for, at slaget har noget at gøre med at hun har fået det værre. Pgl oplyser, at det er meget hårdt psykisk for hende det der er sket og at hun har svært ved at hele tiden at skulle fortælle det til folk der er indblandet, dette er hendes søns skole, politi, hospital/lægen og kommunen. Pgl oplyser, at hun græder meget og er henvist til psykolog."

Der henvises endvidere til skadestuejournalen, hvor sagsøgeren kom til behandling efter overfaldet.

Som nævnt var det ifølge Retslægerådet kun generne i form af nakkesmerter, nedsat bevægelighed i nakken, hovedpine og de udstrålende smerter til højre arm og hånd, der med tilstrækkelig sandsynlighed kan tilskrives et eller begge ulykkestilfælde (5. januar 2011 eller 28. januar 2011). Og Retslægerådet kunne ikke afgøre, hvorledes generne efter arbejdsskaden 5. januar 2011 ville have udviklet sig, hvis uheldet 28. januar 2011 ikke var indtruffet. Retslægerådet kan således ikke i et nærmere omfang redegøre for, hvilke af generne, der konkret kan henføres til uheldet den 28. januar 2011, eller hvor stor en andel af generne.

Udtalelsen udgør derfor ikke et tilstrækkeligt sikkert grundlag for at tilside-sætte Arbejdsskadestyrelsens vurderinger.

Sammenholdt hermed, var uheldet den 28. januar 2011 et beskedent traume, hvor sagsøgeren midt under et højresving blev påkørt bagfra med en hastighed på højst 20 km/t. Der henvises til sagsøgtets forsikringstagers anmeldelse.

Det bestrides som udokumenteret, at sagsøgeren havde raskmeldt sig inden uheldet den 28. januar 2011, og med planlagt virkning fra 31. januar 2011. Sagsøgeren blev sygemeldt samme dag som arbejdsskaden den 5. januar 2011.

Hendes arbejdsgiver, Nordfyns Kommune, hørte ikke fra sagsøgeren efterfølgende, dette trods gentagne forsøg fra kommunens side på at komme i

kontakt med hende.

Nordfyns Kommune valgte derfor at afskedige sagsøgeren ved brev af 9. februar 2011.

Sagsøgeren var derfor stadig sygemeldt fra sit arbejde den 28. januar 2011.

Det bemærkes, at sagsøgeren selv anmeldte arbejdsskaden den 3. februar 2011.

Arbejdsskadestyrelsen tog på den baggrund selv kontakt til Nordfyns Kommune, med henblik på arbejdsgivers anmeldelse af skaden.

Det fremgår af Nordfyns efterfølgende anmeldelse af 16. marts 2011 til Arbejdsskadestyrelsen, at anmeldelsen var udfyldt uden deltagelse fra sagsøgeren, idet det ikke havde været muligt for arbejdsgiver at få kontakt til sagsøgeren efter hendes sygemelding 5. januar 2011 trods gentagne forsøg. Sagsøgeren havde heller ikke henvendt sig til arbejdsgiver.

Erhvervsevnetab:

Det gøres gældende, at sagens oplysninger samt Retslægerådets udtalelse understøtter Arbejdsskadestyrelsens vurdering om, at følgerne af uheldet den 28. januar 2011 ikke kan begrunde et erhvervsevnetab på mindst 15%.

Der henvises til samme anbringender som under afsnittet om varigt mén.

Arbejdsskadestyrelsen har foretaget en korrekt vurdering, med deltagelse af speciallæger, samt under anvendelse af de bevisbyrderegler, der gælder ved vurdering af krav efter erstatningsansvarsloven, nemlig at kravstiller med mere end overvejende sandsynlighed skal bevise grundlaget for sit krav.

Det gøres supplerende gældende, at sagsøgers problemer med at opnå fuld-tidsbeskæftigelse på arbejdsmarkedet og tilkendelsen af fleksjobbet i væ-sentlig grad skyldes andre forhold end hovedpine, nakkesmerter og snurren-de fornemmelse ud i hånd og fingre.

Ud fra sagens oplysninger fremstår et billede af flere konkurrerende årsager, herunder i form af rygggener, kognitive gener, stress og træthed, gener fra fødderne, gener fra golf- og tennisaløb og gener øverst på højre arm ved skulderen. Derudover har sagsøgeren i perioden efter overfaldet fra ægtefæl-len i december 2011 haft omfattende psykiske problemer, og hun behandles for depression.

Restaurantchefen på den restaurant, sagsøger senest var i praktik hos i slut-ningen af 2017 op til bevillingen af fleksjob beskriver sagsøgerens udfor-dringer, hvor hun formåede at arbejde 12 – 13 timer ugentligt:

"Hun får smerter i ryggen, nakke og hendes fødder, efter at have stået op i noget tid og derefter bliver hun nødt til at sætte sig ned på stolen, og finde på noget andet at lave hvilket hun også er rigtig god til.

Når hun ikke kan klare de opgaver hvor hun står op, går hun i gang med at skære de 7 forskellige ting vi mangler i restauranten, men der kan hun sommetider godt få så store smerter i hendes arm at hun bliver nødt til at holde en pause fra alt.

Det at løfte tunge ting eller generelt flere ting på en gang er en stor udfordring for hende og dette skal hun have hjælp til.

Da A tager en del piller mod forskellige ting, kan hun også til tider virke meget stresset og udkørt da pillerne har en stor virkning på hende, og dette kan ses med det samme."

Af rehabiliteringsplanens forberedende del fremgår om helbred følgende om sagsøgers egne bemærkninger om forhold ved hendes helbred, der har betydning for hendes evne til at arbejde eller uddanne sig:

"Især smerterne i nakken/ryggen, hukommelsestab og den manglende kraft i højre arm, foruden nytilkomne smerter i fødderne, er en hindring."

Det fremgår af den generelle helbredsattest af 2. november 2017 fra sagsøgers egen læge, at generne i højre arm er af vekslende karakter og hidrører fra albuen i form af tennis- og golfalbue og oppe ved skulderleddet. Dette har ingen sammenhæng med uheldet den 28. januar 2011. Det fremgår endvidere, at der er smerter fra fødderne og ryggen. Dette har heller ingen sammenhæng med uheldet den 28. januar 2011. Der er normal bevægelighed i nakken. Nakkegenerne ses således at være bedret i mellemtiden.

Det gøres på den baggrund gældende, at nakkegenerne under alle omstændigheder har begrænset betydning for sagsøgerens nedsatte erhvervsevne, når der er normal bevægelighed i nakken.

Sagsøger fik af kommunen bevilget specialsko, for at aflaste fødderne i praktikken.

Der ses ingen omtale af hovedpine i forbindelse med bevillingen af fleksjob, og det gøres gældende, at hovedpinen ikke længere kan begrunde godtgørelse eller erstatning efter uheldet den 28. januar 2011.

Det bestrides herudover som udokumenteret, at sagsøgerens samlede erhvervsevnetab er 80%, som påstået af sagsøgeren.

Sagsøgeren arbejdede 30 timer som ufaglært hjemmehjælper på skadestidspunktet, og formåede at arbejde 12 – 15 timer i den sidste arbejdsprøvnings på en restaurant inden bevillingen af fleksjob.

Sagsøgeren ses endvidere ikke at være arbejdsprøvet inden for administrative stillinger.

Det bemærkes, at sagsøger har uddannelse inden for hotelbranchen, har gode sprogkundskaber i tysk og bosnisk, og har kurser i regnskab og bogføring.

Det gøres på den baggrund gældende, at sagsøgeren ikke har iagttaget sin tabsbegrænsningspligt, idet hun må forventes at kunne arbejde 30 timer i en faglært administrativ stilling inden for hotel, turist eller bogføringsbranchen uden indtægtstab på 15% eller derover sammenholdt med hendes månedsløn på skadestidspunktet på ca. 18.500 kr.

Det bestrides endvidere som udokumenteret, at 65% ud af 80%, eller en tilsvarende andel af et samlet erhvervsevnetab, kan tilskrives uheldet den 28. januar 2011.

Det bemærkes i den forbindelse også, at spørgsmålet om erhvervsevnetab som følge af arbejdsskaden den 5. januar 2011 er til behandling i Arbejdsmarkedets Erhvervssikring i relation til spørgsmålet om genoptagelse. Resultatet af den sag kendes endnu ikke, og allerede af den grund gøres det gældende, at sagsøgers krav på erstatning for erhvervsevnetab er udokumenteret.

Svie og smerte:

Sagsøgte bestrider, at sagsøgeren har løftet sin bevisbyrde for et grundlag for udbetaling af yderligere svie og smerte godtgørelse end hvad sagsøgte allerede har udbetalt til sagsøgeren svarende til ca. 3 måneder, i alt kr. 16.380.

Der henvises igen til, at der var tale om et relativt beskedent traume med påkørsel bagfra med alene 20 km/t.

Det gøres gældende, at sagsøgeren var syg i forvejen på tidspunktet for uheldet, og denne sygdomsmeddeling var udløst af arbejdsskaden den 5. januar 2011, som er derved var betingelsen for sygdomsmeddelingen (conditio sine qua non). Uheldet den 28. januar 2011 kan derfor ikke begrunde yderligere godtgørelse for svie og smerte.

Det bestrides som udokumenteret, at sagsøgeren havde raskmeldt sig efter arbejdsskaden 5. januar 2011.

Derudover gøres det gældende, at sagsøgerens gener i det væsentligste skyldes den forudbestående arbejdsskade 5. januar 2011 samt andre konkurre-

rende forhold.

Subsidiært skal et krav ud over de allerede betalte 3 måneder nedsættes med skønmæssigt halvdelen, da skadelidte ikke var raskmeldt efter arbejdsskaden 5. januar 2011, og generne herfra medvirkede til sygemeldingen.

Tabt arbejdsfortjeneste:

Sagsøgte bestrider, at sagsøgeren har løftet sin bevisbyrde for et grundlag for erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Der henvises til de samme betragtninger som under ménet og svie og smerte, herunder, at skaden efter sagsøgtes vurdering isoleret set alene kunne begrunde en sygeperiode på skønmæssigt 3 måneder.

Derudover henvises til, at sagsøgeren ikke har iagttaget sin tabsbegrænsningspligt.

Sagsøgeren gav sig ikke til kende over for sin arbejdsgiver efter hverken arbejdsskaden eller trafikulykken. Det må betragtes som en misligholdelse af ansættelsesforholdet.

Sagsøgeren blev opsagt fra sit arbejde allerede den 9. februar 2011 til fratrædelse den 31. marts 2011. Dette følger af opsigelsesbrevet fra arbejdsgiver. Begrundelsen var, at prøvetiden i ansættelsen ikke var forløbet tilfredsstillende.

Sagsøgte gør gældende, at sagsøgeren ved sin passivitet over for arbejdsgiver ikke blev omfattet af funktionærlovens § 5, stk. 2 om sikring mod opsigelse grundet sygdom i 120 dage, hvorved hun kunne have oppebåret løn under sygdom frem til 5. maj 2011.

Subsidiært gøres det gældende, at kravet skal nedsættes med skønmæssigt halvdelen, da skadelidte ikke var raskmeldt efter arbejdsskaden 5. januar 2011.

Det gøres videre gældende, at et krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste under alle omstændigheder ikke kan gøres gældende efter Arbejdsskade-styrelsens første vejledende udtalelse af 11. februar 2014 om erhvervsevnetab. Sagsøgeren har krævet helt frem til 15. september 2014.

A har overfor Ankestyrelsen indledningsvist bemærket, at et påvist tab af erhvervsevne anses for at være en følge af arbejdsskaden den 5. januar 2011, medmindre overvejende sandsynlighed taler herimod, jf. arbejdsskadesikringslovens § 12, stk. 2.

Der henvises i denne forbindelse til Retslægerådets udtalelse i sagen, hvor-

efter **A's** fortsatte gener bl.a. kan henføres til arbejdsskaden den 5. januar 2011.

De bemærkes, at de beskrevne gener efter ulykkerne i 2011 er årsag til, at **A** blev bevilliget fleksjob, jf. bl.a. Rehabiliteringsteamets indstilling til fleksjob.

Det gøres derfor gældende, at arbejdsskaden den 5. januar 2011 har påvirket **A's** erhvervsevne i et varigt perspektiv.

Til støtte herfor henvises der endvidere til, at **A** blev sygemeldt umiddelbart efter arbejdsskaden den 5. januar 2011 - og formelt set fortsat var sygemeldt da trafikulykken den 28. januar 2011 indtraf.

For så vidt angår omfanget af erhvervsevnetabet som følge af arbejdsskaden den 5. januar 2011 henvises der til, at **A** forud for ulykkerne i januar 2011 arbejdede i en 30-timers stilling hos Nordfyns Kommune.

Efter ulykkerne er **A** blevet bevilliget fleksjob 6 timer ugentligt.

Det må herefter kunne lægges til grund, at **A** er gået fra at kunne arbejde 30 timer ugentligt før ulykkerne i januar 2011 til nu kun ca. 6 timer ugentligt.

Dette svarer til et samlet erhvervsevnetab i størrelsesordenen 80%.

Baseret på de i sagen foreliggende lægelige og kommunale akter, herunder Ankestyrelsens 50/50 fordeling af méngraden mellem ulykkerne den 5/1 2011 og 28/1 2011 gøres det gældende, at arbejdsskaden den 5. januar 2011 har påført **A** et erhvervsevnetab på minimum 15%, hvorfor **A** er berettiget til erhvervsevnetabserstatning, jf. arbejdsskadesikringslovens § 17.

Ankestyrelsen tilpligtes derfor at anerkende, at **A** ved arbejdsskaden den 5. januar 2011 er påført et erhvervsevnetab på minimum 15%, hvorfor sagen skal hjemvises til udmåling af erhvervsevnetabserstatning.

Ankestyrelsen har gjort gældende, at domstolenes prøvelse af forvaltningens afgørelser er afgrænset til forholdene på afgørelsestidspunktet, dvs. forhold som myndigheden har eller burde have forholdt sig til ved afgørelsen, jf. f.eks. Højesterets begrundelse i Højesterets kendelse af 20. marts 2018 i sag 202/2017.

Rettens prøvelse af Ankestyrelsens afgørelse skal ligeledes ske på grundlag af sagsøgerens forhold på tidspunktet for Ankestyrelsens afgørelse, som blev truffet den 17. maj 2016. Oplysninger, som ikke forelå for Ankestyrelsen, kan kun indgå i sagen, hvis de belyser sagsøgerens forhold på tidspunktet for

afgørelsen. Oplysninger om senere ændringer i sagsøgerens forhold er derimod uden betydning for sagen mod Ankestyrelsen.

De af sagsøgeren fremlagte bilag, herunder oplysningerne vedrørende arbejdsprøvningen kan derfor ikke føre til en tilsidesættelse af Ankestyrelsens afgørelse af 17. maj 2016.

Som anført i Ankestyrelsens brev af 10. april 2018 har Ankestyrelsen bedt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurdere, om der er grundlag for at genoptage sagen på baggrund af de nye oplysninger. Det er således Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som skal tage stilling til, om disse oplysninger kan give anledning til at genoptage sagen.

Erhvervsevnetab

Der er ikke grundlag for at tilsidesætte Ankestyrelsens afgørelse af 17. maj 2016, hvor Ankestyrelsen fandt, at **A** ikke har et tab af erhvervsevne på mindst 15 procent som følge af arbejdsskaden og dermed ikke har ret til erstatning for tab af erhvervsevne.

Det følger af arbejdsskadesikringslovens § 17, stk. 1, at skadelidte er berettiget til erstatning for tab af erhvervsevne, hvis en arbejdsskade har nedsat denne evne til at skaffe sig indtægt ved arbejde med mindst 15 procent.

Efter lovens § 17, stk. 2, skal der ved bedømmelsen af tabet af erhvervsevne efter stk. 1 tages hensyn til tilskadekomnes muligheder for at skaffe sig indtægt ved sådant arbejde, som med rimelighed kan forlanges af den pågældende efter dennes evner, uddannelse, alder og muligheder for erhvervsmæssig omskoling og optræning.

Bevisbyrden for et erhvervsevnetab på mindst 15 procent påhviler skadelidte. Bevisbyrdereglen i arbejdsskadesikringsloven § 12, stk. 2, finder først anvendelse, hvis skadelidte har dokumenteret et erhvervsevnetab på mindst 15 procent, jf. U2004.2935H.

Det gøres gældende, at **A** ikke har dokumenteret et erhvervsevnetab på mindst 15 procent, uanset årsag.

A havde alene arbejdet som hjemmehjælper i Nordfyns Kommune siden juli 2010. Hun tjente ca. kr. 18.500 om måneden. Hun blev sygemeldt som følge af først arbejdsskaden og siden trafikulykken. Pr. januar 2012 overgik hun til at modtage kontanthjælp.

A har imidlertid ikke per 17. maj 2016 dokumenteret, at hun var afskåret fra at oppebære samme løn som før skaderne.

Uanset om **A** måtte have dokumenteret et erhvervsevnetab på

mindst 15 procent, og at arbejdsskadesikringsloven § 12, stk. 2, derfor måtte finde anvendelse, gøres det gældende, at hun ikke er berettiget til erstatning for erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven.

I givet fald vil overvejende sandsynlighed nemlig tale imod, at erhvervsevnetabet skyldes arbejdsskaden den 5. januar 2011.

A blev sygemeldt i forlængelse af arbejdsskaden den 5. januar 2011, men oplevede bedring i en sådan grad, at hun var raskmeldt til 31. januar 2011. A blev imidlertid fastholdt i sygemelding på grund af den private trafikulykke. Det fremgår blandt andet af neurologisk speciallægeepikrise af 25. marts 2011, at hendes gener fortog sig i en sådan grad, at hun raskmeldte sig og nogenlunde samtidig med raskmeldingen blev påkørt bagfra.

Arbejdsskadens følger, jf. Ankestyrelsens afgørelse om et varigt mén på 5%, har ikke medført funktionsbegrænsninger i et sådant omfang, at A ikke ville være i stand til at varetage sit hidtidige erhverv som hjemmehjælper eller et andet erhverv, og derved oppebære nogenlunde samme indtjening som forud for arbejdsskaden.

Hjemvisning

Til støtte for påstanden om hjemvisning gøres det gældende, at sagen, såfremt retten vurderer, at der skal udmåles erstatning for erhvervsevnetab efter arbejdsskadesikringsloven, må hjemvises til Ankestyrelsen, der ikke tidligere har taget stilling til størrelsen af erhvervsevnetabet.

Rettens indledende begrundelse vedrørende begge sager og afgørelse i sagen mod Gjensidige Forsikring:

Sagsøgeren var på sit arbejde den 4. januar 2011 omkring kl. 17.30 udsat for en faldulykke på en trappe, hvor hun faldt ned ad nogle trin. Det er anført i skadestuejournalen for den 5. januar, at hun slog højre skulder og ryggen, og at hun havde smerter. Lægen har i notatform kl. 02.19 anført, at det af ham er konstateret, og af A oplyst, at hun led heraf. Hun har i retten forklaret, at hun tillige havde smerter i nakken, armene og hovedpine. I anledning af fortsatte smerter opsøgte hun den 14. januar 2011 egen læge i anledning af i hvert fald hovedpine efter fald. Faldulykken er beskrevet i sagsøgerens anmeldelse, hvor er anført: "Jeg var i omklædningsrum på 1. sal til at aflevere jakke til vask, da jeg gik tilbage faldt jeg ned ad trappe, og jeg slog mig rigtig meget. Det skete på min arbejdsplads på Fredensbo centret".

Om skaden og dens følger virkninger er anført: "Jeg fik smerte med det samme: nakkesmerter, ledsmerter, og min højre arm kunne jeg ikke bevæge; svie og prikken i arm og nakken, efter ½ time hvor ulykke skete fik jeg hovedpine og blev lidt svimmel og fik det dårlig. Siden ulykke skete er jeg me-

get glemsom og er træt hele tiden".

Det fremgår flere steder i sagen, at **A** havde påtænkt at raskmelde sig med udgangen af januar måned 2011, men hun var forinden raskmelding den 28. januar 2011 udsat for et færdselsuheld. Om færdselsuheldet er oplyst, at **A** holdt i sin bil i et lyskryds og ventede på grønt lys, og at hun blev påkørt bagfra af en varebil. Det er oplyst, at færdselsuheldet fandt sted med meget lav hastighed, og at reparationsudgifterne i anledning af færdselsuheldet udgjorde godt 5.000 kr.

Der foreligger adskillige lægeerklæringer og udtalelser i sagen, også fra en fysioterapeut. Sagsøgeren har været arbejdsprøvet en del steder, og hun har gennemgået et ressourceforløb, der mandede ud i en afgørelse fra rehabiliteringsteamet, hvorefter hun er bevilget flexjob og nu ansat 6 timer ugentligt. Forud for faldulykken var **A** beskæftiget 30 timer ugentligt.

Sagen har været forelagt Arbejdsskadestyrelsen 3 gange med henblik på en vejledende udtalelse. Ankestyrelsen har vurderet det varige mén som følge af færdselsuheldet til mindre end 5% og erhvervsevnetabet til mindre end 15%.

Sagen har endvidere været forelagt Retslægerådet, der den 3. juni 2015 har afgivet sålydende besvarelse:

"....

Spørgsmål 1:

*Under henvisning til de i sagen foreliggende akter bedes Retslægerådet oplyse, hvorvidt **A's** beskrevne gener og/eller lidelser i form af bl.a.*

- I. Nakkesmerter*
- II. Nedsat bevægelighed i nakken*
- III. Hovedpine*
- IV. Kognitive gener, herunder koncentrations- og hukommelsesproblemer*
- V. Udstrålende smerter til højre arm og hånd*
- VI. Rygsmerter*
- VII. Smerter i højre skulder*
- VIII. Nedsat bevægelighed i skulderen*

kan henføres til faldulykken den 5. januar 2011 eller trafikulykken 28. januar 2011.

Såfremt generne og/eller lidelserne kan henføres til både faldulykken den 5. januar 2011 og trafikulykken 28. januar 2011 bedes Retslægerådet oplyse, hvorvidt der ved trafikulykken den 28. januar 2011 er

sket en forværring af de pågældende gener og/eller lidelser?

Retslægerådet bedes endvidere begrunde sit svar.

Spørgsmål 2:

Såfremt nogle af de under spørgsmål 1 beskrevne gener og/eller lidelser (I-VIII) kan henføres til andre forudbestående forhold end faldulykken den 5. januar 2011, bedes Retslægerådet konkret angive genernes og/eller lidelsernes årsag med henvisning til relevante bilag.

Retslægerådet bedes endvidere oplyse, hvorvidt der ved trafikulykken den 28. januar 2011 er sket en forværring af de pågældende gener og/eller lidelser.

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

....

Spørgsmål 4:

*I relation til spørgsmål 1 bedes Retslægerådet endvidere oplyse, hvorvidt der forud for trafikulykken den 28. januar 2011 var sket en bedring af de gener og/eller lidelser, som **A** klagede over efter faldulykken den 5. januar 2011.*

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Ad spørgsmål 1, 2, 3 og 4:

Gener i højre skulder er beskrevet i tiden umiddelbart efter faldulykken 05.01.11, men træder herefter i baggrunden og nævnes ikke i bilag 5 og 10, som er de mest grundige akter. Der er ligeledes i bilag 5 beskrevet normal objektiv undersøgelse af skuldrene, og det må konkluderes, at faldulykken ikke svarende til højre skulder har medført nogen længerevarende gener, der er dokumenteret. Sagsøger klagede 14.01.11 over hovedpine og snurrende fornemmelse i højre hånd. I egen læges notat af 04.02.11 anføres "Efterfølgende tiltagende smerter i nakken med udstråling til højre arm og hånd". Af fysioterapiepikrisen 01.02.11 fremgår, at der efter ulykken 05.01.11 var nakkesmerter, hovedpine, smerter i højre arm og langs ryggen, at der havde været langsom bedring, men at symptomerne efter ulykken 28.01.11 var markant forværrede.

Af de nævnte gener/objektive fund, der er opstillet i spørgsmålet, er I-III og V beskrevet i bilag 5 og 10, og da der ifølge egen læges journal ikke forud for ulykken 05.01.11 har været beskrevet lignende gener/fund af konstant karakter, er det meget sandsynligt (skala: mindre sandsynligt, sandsynligt, meget sandsynligt), at de er en følge af et eller begge ulykkestilfælde. På baggrund af de samtidige akter (nævnt

ovenfor) er det meget sandsynligt, at ulykken 28.01.11 har medført en forværring af generne efter ulykken 05.01.11. Det kan ikke afgøres, hvorledes generne efter ulykkestilfældet 05.01.11 havde udviklet sig, hvis ulykken 28.01.11 ikke var indtruffet, og derfor kan spørgsmål 3 ikke besvares.

Der er ikke holdepunkt for andre forudbestående fysiske forhold, som kan antages at have haft indflydelse på de nævnte gener. Den 03.12.09 nævnes 10 dage varende smerter i højre skulder med udstråling til håndled, men disse gener nævnes ikke senere forud for ulykken 05.01.11.

Spørgsmål 5:

Under henvisning til de lægelige akter i sagen bedes Retslægerådet oplyse, hvorvidt As smerter kan anses for værende dagligt tilstede eller kun hyppigt tilstede?

Retslægerådet bedes begrunde sit svar.

Jævnfør bilag 10 er generne i nakke og højre skulderåb konstante. Generne i hele armen og hånden er "intermitterende", hvilket vil sige ikke konstante, men det fremgår ikke om de er daglige eller ej.

....".

Det fremgår af Retslægerådets besvarelse, at de objektive fund, der vedrører nakkemesmerter, nedsat bevægelighed i nakken, hovedpine og udstrålende smerter til højre arm og hånd, meget sandsynligt er en følge af et eller begge ulykkestilfælde. Retslægerådet vurderer på baggrund af sagens akter, at det er meget sandsynligt, at ulykken den 28. januar 2011 har medført en forværring af generne efter ulykken af 5. januar 2011. Retslægerådet bemærker, at man ikke kan afgøre, hvorvidt generne efter ulykkestilfældet den 5. januar 2011 havde udviklet sig, hvis ulykken den 28. januar 2011 ikke var indtruffet.

Arbejdsskadestyrelsen har vedrørende varigt mén udtalt, at ulykken den 28. januar 2011 kan have forværret generne opstået den 5. januar 2011 vedrørende hovedpine, nakkemesmerter og snurrende fornemmelse ud i hånd og fingre, og at det ikke kan begrunde et varigt mén på 5%. Det må endvidere lægges til grund, at den udtalelse, fysioterapeuten den 1. februar 2011 fremkom med, bygger på en henvisning fra egen læge forud for den 28. januar 2011 vedrørende skuldersmerter, hovedpine, snurrende fornemmelse i hånd samt myoser i skulder og nakkeåb.

Vedrørende varigt mén har sagsøgeren har overfor Arbejdsskadestyrelsen oplyst, at hun ved faldet fik smerter i nakken, hovedpine og gener i arm i forbindelse med faldet. Henset til det beskedne traume, som sagsøgeren var

udsat for i færdselsuheldet og henset til, at sagsøgeren ikke havde raskmeldt sig forud for færdselsuheldet, findes der ikke tilstrækkeligt sikkert grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering vedrørende varigt mén efter færdselsuheldet.

Vedrørende erhvervsevnetab bemærkes, at sagsøgeren forud for faldulykken arbejdede 30 timer om ugen, og at hun efter de ulykker, hun har været ude for, og det overfald, hun har været ude for, er visiteret til alene at kunne arbejde 6 timer ugentligt. Ud fra de erklæringer, der foreligger i sagen, må det antages, at sagsøgeren har haft flere konkurrerende årsager, som har medført, at hun har mistet en større del af erhvervsevnen. Dette synes også at fremgår af såvel den generelle helbredsattest fra egen læge og af det af rehabiliteringsteamet anførte forud for hendes arbejdsprøvning, idet der også er opført psykiske problemer, depression, gener fra fødder m.v. Henset til Retslægerådets udtalelser må det herefter antages, at der heller ikke er tilstrækkeligt grundlag for at tilsidesætte Arbejdsskadestyrelsens vurdering af, at følgerne af trafikuheldet ikke kan begrunde et erhvervsevnetab på mindst 15%.

Vedrørende svie- og smerte findes sagsøgeren, henset til det relativt beskedne færdselsuheld, hun var udsat for, og til at hun var syg i forvejen, og ikke havde raskmeldt sig på tidspunktet for færdselsuheldet, ikke at have løftet sin bevisbyrde for at være berettiget til svie- og smerte godtgørelse udover det allerede betalte.

Vedrørende tabt arbejdsfortjeneste følger det også af det ovenfor anførte vedrørende færdselsuheldet, at der ikke er grundlag for at betale tabt arbejdsfortjeneste. Der skal i den forbindelse lægges vægt på, at sagsøgeren efter uheldet den 4. januar 2011 ikke havde kontakt med sin arbejdsgiver og derved ikke fik mulighed for at forhandle en fratrædelsesordning. Sagsøgeren blev af kommunen afskediget under henvisning til, at ansættelsen ikke var forløbet tilfredsstillende i prøvetiden. Det er sagsøgerens eget problem, at hun ikke tog kontakt med kommunen for at opnå en fratrædelsesordning. Derfor tages også denne del af sagsøgtens frifindelsespåstand til følge.

Sagsøgte, Gjensidige Forsikring, frifindes derfor.

Rettens begrundelse i sagen mod Ankestyrelsen:

Det lægges til grund, at **A** på tidspunktet for arbejdsulykken den 4. januar 2011 arbejdede 30 timer ugentligt. Det må endvidere lægges til grund, at **A** efter sin arbejdsprøvning er visiteret til alene at kunne arbejde 6 timer ugentligt. I forbindelse med vurderingen af sagen i forhold til Ankestyrelsen kan der dog ikke lægges vægt på dokumenter, der er udfærdiget efter 17. maj 2016, idet disse dokumenter er udstedt efter tidspunktet for Ankestyrelsens afgørelse. Det må dog i den forbindelse være et faktum, at sagsøgerens "lidelser" og arbejdsevne er voldsomt nedsat også på

tidspunktet for Ankestyrelsens afgørelse. Efter en samlet vurdering og henset til det beskedne traume, sagsøgeren var udsat for den 28. januar 2011 sammenholdt med det noget alvorligere traume, da hun faldt ned ad en trappe og med de følger dette fik, findes sagsøgeren at have godtgjort, at hun på tidspunktet for Ankestyrelsens afgørelse som følge af uheldet den 4. januar 2011 havde et nedsat erhvervsevnetab på mindst 15%, hvorfor hun er berettiget til arbejdsevnetabserstatning efter Arbejdsforsikringslovens § 17. Sagen hjemvises derfor til Ankestyrelsen til udmåling af erhvervsevnetabserstatning.

Med sagsomkostninger i begge sager forholdes således:

I sagen mellem **A** og Gjensidige Forsikring skal **A** inden 14 dage betale sagsomkostninger til sagsøgte med 140.000 kr. Sagsøgte er ikke momsregistreret.

I sagen mellem **A** og Ankestyrelsen skal Ankestyrelsen betale 50.000 kr. til statskassen.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Gjensidige Forsikring, frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren, **A**, betale 140.000 kr. til sagsøgte, Gjensidige Forsikring.

I sagen mellem **A** og Ankestyrelsen hjemvises sagen til Ankestyrelsen.

Inden 14 dage skal Ankestyrelsen betale sagsomkostninger til statskassen med 50.000 kr.

N. Feilberg Jørgensen
dommer

/him

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Odense, den 9. november 2018.

Randi Jensen, kontorfuldmægtig

